

kucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151 z późniejszymi zmianami).

2. Bezprawne posiadanie broni palnej, amunicji lub materiałów wybuchowych po dniu wejścia w życie rozporządzenia stanowi przestępstwo określone w przepisach karnych.

§ 6. Przepisy rozporządzenia stosuje się w czasie obowiązywania stanu wojennego na całym terytorium Pol-

skiej Rzeczypospolitej Ludowej albo w granicach jednostek podziału administracyjnego państwa, w których stan wojenny został wprowadzony, stosownie do postanowień uchwały Rady Państwa w sprawie wprowadzenia tego stanu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczał

164

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 grudnia 1981 r.

w sprawie zezwoleń na zmianę miejsca pobytu w czasie obowiązywania stanu wojennego oraz zasad i trybu postępowania w tych sprawach.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 3, art. 11 ust. 3 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154) oraz w związku z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 14, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na czas obowiązywania stanu wojennego ze względu na bezpieczeństwo państwa, stosownie do postanowień uchwały Rady Państwa w sprawie wprowadzenia stanu wojennego na całym terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo w granicach jednostek podziału administracyjnego państwa, w których został wprowadzony ten stan, wprowadza się obowiązek:

- 1) uprzedniego uzyskania zezwolenia na zmianę miejsca pobytu stałego i pobytu czasowego polegającego na przeniesieniu się do innej miejscowości,
- 2) zameldowania się przed upływem 12 godzin od chwili przybycia do określonej miejscowości.

2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, dotyczą obywateli polskich i cudzoziemców przebywających na obszarze lub przybywających na obszar, na którym został wprowadzony stan wojenny.

§ 2. 1. Zezwolenie na zmianę miejsca pobytu, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, zwane dalej „zezwoleniem”, wydaje w formie decyzji, której wzór określa załącznik do rozporządzenia, terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego właściwy ze względu na dotychczasowe miejsce pobytu stałego albo pobytu czasowego osoby zamierzającej zmienić miejsce pobytu.

2. Osoby udające się do strefy nadgranicznej są obowiązane ponadto uzyskać przed opuszczeniem dotychczasowego miejsca pobytu lub niezwłocznie po przybyciu do tej strefy zezwolenie:

- 1) na pobyt stały — wydane przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego,
- 2) na pobyt czasowy — wydane przez kierownika jednostki rejonowej Milicji Obywatelskiej,

— właściwych ze względu na zamierzone miejsce pobytu.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się bez uzasadnienia; od decyzji odwołanie nie przysługuje.

§ 3. 1. Zezwolenie wydaje się na pisemny, umotywowany wniosek osoby zainteresowanej.

2. Osoby zatrudnione w uspołecznionych zakładach pracy, zamierzające zmienić miejsce pobytu, są obowiązane

uzyskać zgodę kierownika tego zakładu wyrażoną na wniosku, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. Od obowiązku uzyskiwania zezwoleń na zmianę miejsca pobytu, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, oraz na pobyt w strefie nadgranicznej — zwalnia się:

- 1) posłów do Sejmu PRL i radnych rad narodowych stopnia wojewódzkiego,
- 2) członków naczelnych i wojewódzkich władz Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego oraz Stronnictwa Demokratycznego,
- 3) członków Rady Ministrów i podsekretarzy stanu,
- 4) pracowników Najwyższej Izby Kontroli wykonujących lub nadzorujących czynności kontrolne,
- 5) kierowników centralnych urzędów i instytucji państwowych oraz ich zastępców,
- 6) wojewodów i wicewojewodów (równorzędnych),
- 7) sędziów i prokuratorów,
- 8) żołnierzy w czynnej służbie wojskowej,
- 9) funkcjonariuszy resortu spraw wewnętrznych,
- 10) funkcjonariuszy służby więziennej,
- 11) osób dojeżdżających do miejsca pracy, posiadających ważną legitymację służbową lub zaświadczenie wydane przez kierownika zakładu pracy,
- 12) pracowników udających się w podróż służbową na podstawie polecenia wyjazdu służbowego wystawionego przez kierownika uspołecznionego zakładu pracy,
- 13) osoby powracające do miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego w ciągu 24 godzin od dnia wydania rozporządzenia.

§ 5. Obowiązku meldunkowego, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, dokonuje się w urzędzie terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, w zakładzie hotelarskim albo w zakładzie udzielającym pomieszczenia w związku z pracą, nauką, leczeniem lub opieką społeczną, właściwym ze względu na miejsce pobytu.

§ 6. 1. Przy zameldowaniu na pobyt stały lub pobyt czasowy należy przedstawić:

- 1) dokument stwierdzający tożsamość,
- 2) zezwolenie na zmianę miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego,
- 3) dokument stwierdzający zajmowanie stanowiska lub wykonywanie funkcji, pełnienie służby albo polecenie

wyjazdu służbowego w odniesieniu do osób, o których mowa w § 4,

4) potwierdzenie wymeldowania z poprzedniego miejsca pobytu stałego w razie zameldowania na pobyt stały.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach można dokonać zameldowania na pobyt stały bez przedstawienia potwierdzenia wymeldowania z poprzedniego miejsca pobytu stałego.

3. Zgłoszenie danych wymaganych do zameldowania i wymeldowania następuje przez wypełnienie i podpisanie dotychczas stosowanych formularzy.

§ 7. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, dokonując zameldowania lub wymeldowania z miejsca pobytu stałego, potwierdza ten fakt w dokumencie stwierdzającym tożsamość.

2. Osobom dokonującym zameldowania na pobyt czasowy wydaje się potwierdzenie zameldowania na dotychczas stosowanym formularzu.

§ 8. 1. Rozporządzenie nie narusza przepisów rozporządzenia Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lutego 1980 r. w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego oraz zezwoleń na pobyt czasowy za granicą i zezwoleń na zmianę miejsca pobytu przez osoby podlegające obowiązkowi służby wojskowej (Dz. U. Nr 6, poz. 14).

2. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 14, poz. 85) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 września 1974 r. w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego i prowadzenia ewidencji ludności (Dz. U. Nr 33, poz. 196), a w sprawach pobytu w strefie nadgranicznej — przepisy dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. Nr 9, poz. 51 z późniejszymi zmianami) oraz uchwały nr 544 Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1956 r. w sprawie znaków granicznych, utrzymywania przejść granicznych oraz zamieszkania i pobytu w strefie nadgranicznej (Monitor Polski Nr 71, poz. 861 z późniejszymi zmianami).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Minister Spraw Wewnętrznych: *C. Kiszczał*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 grudnia 1981 r. (poz. 164)

_____ dnia _____ 19____ r.

Nazwa i adres organu

DECYZJA

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 grudnia 1981 r. w sprawie zezwoleń na zmianę miejsca pobytu w czasie obowiązywania stanu wojennego oraz zasad i trybu postępowania w tych sprawach (Dz. U. Nr 29, poz. 164)

— zezwalam — odmawiam udzielenia zezwolenia

(wymienić komu)

na zmianę miejsca pobytu z m. _____

do m. _____ w czasie od _____

_____ do _____

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

(podpis z podaniem imienia,
nazwiska i stanowiska służbowego)

165

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 grudnia 1981 r.

w sprawie tymczasowego regulaminu pobytu internowanych w ośrodkach odosobnienia.

Na podstawie art. 45 ust. 1 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do czasu wydania rozporządzenia w sprawie regulaminu pobytu internowanych w ośrodkach odosobnienia do wykonywania internowania w ośrodkach odosobnienia stosuje się odpowiednio przepisy tymczasowego regulaminu wykonywania tymczasowego aresztowania, wprowadzonego w życie zarządzeniem nr 12 Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 stycznia 1974 r. w sprawie tymczasowego regulaminu wykonywania tymczasowego aresztowania

(Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr 2, poz. 7 z późniejszymi zmianami) oraz inne przepisy regulaminowe dotyczące wykonywania tymczasowego aresztowania.

§ 2. Organem, do którego dyspozycji pozostaje internowany umieszczony w ośrodku odosobnienia, jest komendant wojewódzki Milicji Obywatelskiej, który wydał decyzję o internowaniu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Minister Sprawiedliwości: *S. Zawadzki*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.